

direkte Hjælp til Industrien kan hjælpe; de Radikale tror ej heller derpaa, men vil dog ofre 3 Millioner paa et Forsøg; Socialdemokratiet tror derpaa og vil give 15 Millioner.

Bliver nu Resultatet, at Socialdemokratiet og de Radikale kommer ind med Flertal, men Socialdemokratiet dog ikke alene i Flertal — og at det sidste skulde ske, tror dog vel ingen —, saa har Folkets Flertal dog udtalt, at det ikke tror paa direkte Hjælp til Industrien, hvad Industrien selv ej heller tror paa, hvad enten det drejer sig om Arbejdere eller om Arbejdsgivere. Ikke des mindre har vi nu den højtærede Statsministers Udtalelse for, at han kunde tænke sig at fortsætte. Maa jeg da have Lov til at spørge: Er det Folkets Flertal, der skal raade i denne Forsamling, eller er det et Flertal indenfor et Udsnit af Folket, der skal raade? Jeg skulde dog tro, der er saa megen Demokratisme endnu i Socialdemokratiet, at det maa mene, det er Folkets Flertal. Konsekvensen heraf maa da være, at hvis Socialdemokratiet ikke kommer ind med Flertal, er det Maal, de kæmpede for, at vinde Folkets Flertal for direkte Tilskud til Industrien, slaaet fejl, og deraf bør Følgen dog være, at det nu siddende Ministerium uden videre Dikkerarer bør gaa.

Jeg har sagt, at jeg under de givne Forhold anser det for rimeligt, at vi faar et Valg, fordi jeg venter, haaber og tror, at dette Valg vil give et andet Flertal i dette Ting. Saaledes ligger Forholdet i Øjeblikket. Men jeg vil, gerne benytte Lejligheden til med Henblik paa de Muligheder, der er efter Valget, at stille det Spørgsmaal, om ikke det Tidspunkt maa være kommet, da man forlader den gamle Praksis, at en Regering, saa snart den ikke har Flertal paa et eller andet Spørgsmaal, som den gør til Kabinetsspørgsmaal, da udskriver Valg. Et Vælg kan være en meget god Julespøg, og der er vel dem, der opfatter dette Valg som en særdeles skøn Julespøg. Jeg vil dog tro, at et Valg er et saa alvorligt Instrument, at man ikke skal bruge det i Tide og Utide. Jeg erkender, at der i det givne Tilfælde er Grundlag for Valg, fordi vi kan faa noget helt andet end det, vi har, men jeg vil benytte Lejligheden til med Henblik paa Fremtiden at henstille til de kommende Regeringer at være forsigtige med Valg. Om det ene eller andet Parti i en given Konstellation skal være regerende en kortere Tid eller ikke, er efter min Mening ikke saa afgørende. Vi maa forlade det Princip, vi hidtil har været inde paa, og lade Sagerne

være afgørende for, hvem der skal danne Ministerium, og hvem ikke.

Statsministeren (*Stawning*): Naar det er sagt her, at det er — jeg tror, det var utilbørligt eller noget i den Retning, at man efter Afstemningen i Lørdags behandlede Loven om Arbejdsløshedsunderstøttelse, maa jeg ganske tilbagevise denne urigtige Paa-stand. Det var simpelt hen Folketingets Pligt at tilendebringe Behandlingen af denne Sag. Naar et Udvalg har afgivet sin Betænkning om Fredagen og ikke har naaet at faa denne til Behandling om Lørdagen, er det en Selvfølge, at det maa gøres om Mandagen eller en anden Dag, naar Tinget har Tid dertil. Saaledes maa Folketinget naturligvis gøre færdigt, hvad det nødvendigvis bør tage Standpunkt til.

At de ærede Medlemmer Hr. Pürschel, Hr. N. Neergaard og Hr. Rode rykker op paa Linie med hinanden og erklærer ikke at ville forhandle mere om Finansloven, kan jeg i og for sig godt forstaa, og det kan jeg virkelig heller ikke have noget imod. De Bemærkninger, der er gjort i Dag af Ministre, har ikke været fremsat for at genfremkalde en Finanslovdebat, og de ærede Medlemmer maa derfor selv afgøre, om de ønsker at tale mere eller at tie, i alt Fald her i Salen. Det kan ikke gøre noget dybere Indtryk paa mig, at det konservative Partis Ordfører strejker, og at det ærede Medlem Hr. Korsgaard derefter bryder Strejken. Det er mig temmelig ligegyldigt.

Det ærede Medlem Hr. Rode gjorde nogle Bemærkninger om den formelle Side og sagde, at han fandt det underligt, talende eller betegnende, hvor meget det nu var, at jeg havde sammenlignet det nuværende Ministeriums Opløsning af Folketinget med Ministeriet Liebes. Nej, jeg har sammenlignet de to Situationer, men intet som helst andet. Det ærede Medlem behøver ikke at mene, at jeg har glemt Begivenhederne i 1920. Dem har jeg ikke glemt, og blandt alt det gode, der staar skrevet op i mit Hjerte, staar ogsaa det ærede Medlems smukke Holdning i 1920. Det glemmes ingen Sinde af mig eller af mit Parti. Hvad jeg derimod har sammenlignet, er selve Situationerne, den Omstændighed, at vi nu befinder os i et Folketing, der er i Opløsning, ligesom vi i 1920 befandt os under et opløst Folketings Arbejde. Og hvad jeg har ønsket at vise, var blot den Ting, at dette opløste Folketing behandlede en Række Lovgivningsspørgsmaal og bl. a. færdigbehandlede en ny Valglov, hvilket vel ikke kan være mindre betydende end en Diskus-